

© IJD, foto Selina De Maeyer

Vlaanderen meets Polen

Karen GERMEYS In de zomer van 2016 verwacht men in Krakau honderd-duizenden jonge gelovigen uit 180 landen voor een feest van cultuur en geloof. IJD jongerenpastoraal Vlaanderen organiseert de deelname voor de Vlaamse jongeren en biedt daarbij drie verschillende voorprogramma's aan, van avontuurlijk-sportief, over cultureel tot een heuse inleefreis met gastgezinnen. Annelien Boone, directeur van IJD ging alvast op prospectie tijdens de voorbereidende internationale bijeenkomst en maakte kennis met de Poolse cultuur. Andrzej Perz, een jonge Pool die al zes jaar in België woont, luisterde mee naar haar ervaring.

© IJD, foto Koen Van den Bossche

Je bent nog niet zo lang terug uit Polen. Wat is je indruk?

Annelien: 'Het was daar bitter koud, maar dat zal in de zomer gelukkig anders zijn (lacht). Maar dat zal je wellicht niet bedoelen. Bij aankomst had mijn vliegtuig vertraging waardoor de vrijwilliger die ons ging komen oppikken al vertrokken was. Ik stond daar dus mooi in Warschau en ik moest in Krakau geraken. Gelukkig waren er enkele

jongeren die mij opmerkten en vriendelijk vroegen of ik iets zocht en hoe ze konden helpen. Zo ben ik toch nog op mijn bestemming geraakt. Ik was blij dat er iemand naar mij omkeek en dat ik de barmhartigheid aan den lijve mocht ervaren. Mijn aankomst was dus nogal heftig, maar er is veel goedge maakt door de behulpzaamheid van die jonge Polen. Ook later heb ik die gastvrijheid en hartelijkheid ervaren

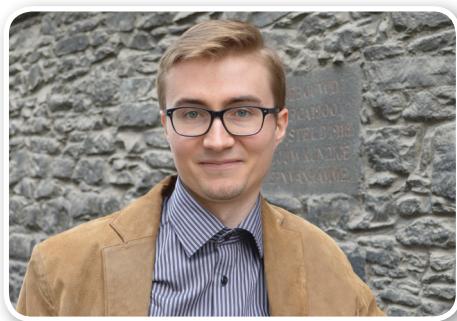

© IJD, foto Selina De Maeyer

bij de Polen. Ze hebben zich echt ingespannen om te helpen zoeken naar locaties en logistiek. 'Ah, kom maar bij mij in de auto, we zullen snel rondrijden.' Polen heeft ook iets zeer charmants, zeker het platteland met al die kleine, gezellige dorpjes, zodra je tien kilometer buiten de stad bent. En echt overal zie je de WJD-vlaggen hangen, in elk dorp tot 60 kilometer buiten Krakau. De jongeren zijn zeker verwacht."

meer gedaan dan nodig was. De gastvrijheid zit ons wel in het bloed. Het hoort gewoon niet dat je bij iemand zou langsgaan en die persoon zou je niets aanbieden om te eten of te drinken. Als je op afspraak komt, kan je zelfs een volle tafel verwachten. Net zoals het de traditie blijft om op 24 december een extra bord en een extra stoel te voorzien aan het feestmaal, voor eender wie die avond aan de deur klopt."

ik bij ons toch nog niet gebeuren, en dit niet alleen omdat er minder misdienaars zijn! Daarnaast zijn er uiteraard de verschillen in liturgische praktijk: elementen die we in Vlaanderen niet meer kennen, zoals het knielen en het communiceren op de tong. Maar er was bijvoorbeeld ook een groot Pools jongerenkoor dat vol enthousiasme naar die lange viering kwam, ik voelde iets van verwondering over de liturgie die deze sterke gedragenheid en verbondenheid mogelijk maakt."

© Eveline Coppin

Andrzej: "Ik ben blij dat je over die gastvrijheid spreekt. Ik heb het ook zelf ervaren toen ik met een voorbereidend team van Vlaanderen bij wijze van spreken zelf als buitenlander 'te gast' was. Die mensen hebben veel

Wie 'Polen' zegt, zegt in één adem 'katholiek'.

Heb je iets gemerkt van die sterke traditionele volkskerk?

Annelien: "Het voorbereidende congres was natuurlijk internationaal gekleurd en niet alleen Pools.

Maar er was een eucharistieviering die werd voorgegaan door de aartsbisschop en daar is me de hiërarchie enorm opgevallen, zelfs onder de misdienaars. Bij het aanbrenge van de gaven is het dan de jongste die het kannetje doorgeeft aan de iets oudere, die het aan de meest verantwoordelijke geeft, die het dan op zijn beurt aan de priester geeft. Dat zie

Andrzej: "Ik herken voor mezelf het hiërarchisch karakter van de Poolse Kerk als een probleem. Vooral omdat er in Polen dikwijls een grote afstand bestaat tussen de gelovigen en de priesters. In sommige dorpen wordt de pastoor gezien als iemand van de hogere kringen, iemand met wie je moeilijk kan praten. Ik zie dat scherper sinds ik in Vlaanderen woon, omdat ik hier geleerd heb dat het ook anders kan. Ik ben ook geen socioloog maar ik vermoed dat het te maken heeft met het sterk gedaalde aantal gelovigen. Ik kan me voorstellen

© IJD, foto Selina De Maeyer

dat het enkele tientallen jaren geleden hier ook zo was. In Polen is de exodus uit de kerk nog niet zo groot en ik hoop echt dat haar verantwoordelijken leren luisteren naar de mensen, voor het zover komt. Wat je ervaring van de misdienaars betreft, ik denk dat het eerder een kwestie is van groei en initiatie. Ze beginnen met enkele kleine taken maar langzamerhand, als ze meer vertrouwd geraken met het wat en waarom van bepaalde handelingen en rituelen, kunnen ze ook meer verantwoordelijkheid opnemen."

Wat verwacht je van de confrontatie van onze Vlaamse jongeren met die wereld van Poolse traditie?

Andrzej: "Ik denk dat elke confrontatie verrijkend kan zijn, zeker als er verschillen zijn. Andersheid roept bepaalde vragen op, voor beide partijen. Het is goed om vastgeroeste gewoontes en omgevingen te doorbreken of op zijn minst in vraag te stellen. Neem nu het voorbeeld van de liturgische gebruiken. Ik ben daar zelf niet zo radicaal in. Volgens mij is het niet zo belangrijk of we knielen of niet, maar vanuit welke innerlijke houding we voor God staan. Je kan uiterlijk rechtstaan en in je hart geknield zijn voor God, net zoals je op je knieën kan zitten maar met je hoofd en je hart totaal afwezig kan zijn. Het aannemen van een houding kan ons misschien wel helpen in die bewustwording, maar het is geen garantie. De confrontatie kan wel een vraag oproepen: "Waarom moet ik nu knielen?" en hopelijk brengt het ons tot een

houding van grotere eerbied voor God. Zo kan je in andere culturen misschien iets ontdekken wat je tot dan toe nog niet heb gekend."

Annelien: "Als je kijkt naar de vorige Wereldjongerendagen in Brazilië, dan was het nog een heel andere Kerkervaring. Zij vierden veel uitbundiger en erg vreugdevol. Het feest hoort bij de Brazilianen. Ik hoop dat de jongeren daar ook iets van hebben meegenomen, net zoals ze nu hopelijk iets ontdekken in Polen. Uiteraard gaat de ervaring ook veel breder dan het Kerkgebeuren op zich. Onze jongeren zullen iets proeven van de gastvrijheid van Polen en ik ben er nu al zeker van dat er mooie vriendschappen zullen ontstaan die ook op langere termijn standhouden."

Wat maakt deze editie van de WJD zo bijzonder?

Annelien: "Elke editie is bijzonder. Of we nu naar Madrid of naar Rio of naar Krakau gaan, we zullen altijd kennismaken met de plaatselijke cultuur en een lokale kerkgemeenschap, samen met miljoenen jongeren van over de hele wereld. Misschien kan deze editie ons leren dat we niet per se naar de andere kant van de wereld hoeven te gaan om leuke en verrijkende ontmoetingen mee te maken. Trouwens, ik ben er zeker van dat Polen een onontgonnen grondgebied is, in die zin dat veel Vlaamse jongeren Polen nog niet ontdekt hebben. Velen zoeken de zon op in Frankrijk, Spanje of Italië, maar misschien zijn de WJD een kans om het mooie Polen als een verborgen parel te ontdekken."

Andrzej: "Toch wel speciaal is het feit

dat de WJD plaatshebben in het land van de stichter van de WJD, de heilige paus Johannes-Paulus II. Bovendien nog wel in de stad waar hij gedurende veertien jaar bisschop was. In die zin komen de WJD in Polen een beetje thuis. Ten tweede is Krakau een stad die verbonden is met het leven van zuster Faustina. De mystieke ervaringen van deze heilige en het op haar aanwijzingen gemaakte schilderij van de Goddelijke Barmhartigheid raakten al snel populair in Polen en daarbuiten. In Krakau ligt het heiligdom van de Goddelijke Barmhartigheid met een moderne basiliek waarheen elk jaar bedevaartgangers uit de hele wereld op pelgrimstocht gaan. Het is toch mooi dat nu miljoenen jongeren daarheen komen, midden in het jubeljaar van de barmhartigheid."

Het thema van de WJD luidt dan ook: "Zalig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden" (Mt. 5,7).

Wat betekent dat voor jullie?

Andrzej: "Ik denk dat we vandaag veel spreken over en bezig zijn met daden van barmhartigheid, ook buiten de Kerk. Denk maar aan de grote inzet voor de vluchtelingencrisis. Onze media zullen daar niet het woord barmhartigheid aan toekennen, maar het gaat wel daarover: de concrete nood van mensen zien en er iets aan doen."

Annelien: "Het is inderdaad een woord dat we niet meer gemakkelijk gebruiken, al zeker niet buiten de Kerk. Misschien moeten we dus het begrip wel herontdekken en is het goed om het nog eens centraal te stellen. Trouwens, ik denk dat er geen beter woord past bij onze huidige paus dan 'barmhartigheid'. Als ik zie welke plaatsen hij bezoekt, voor wie hij uitdrukkelijk aandacht heeft en hoe ver hij zich riskeert, dan lijkt het mij goed om daar eens bewust mee bezig te zijn."

Alle info over de Wereldjongerendagen vind je op www.krakau2016.be